

Ting, som der gives Penge ud til, der ikke er af den kulturelle Betydning, som det er at have ordentlig Musik indenfor Hæren. Det er min Opfattelse, den fastholder jeg, og jeg haaber fremdeles paa Velvillie fra den højtærede Minister, saaledes at der, saa snart vi kommer ind i bedre Tider, maa blive tænkt paa Gennemførelsen af bedre Forhold for Musikkens Vedkommende.

Stilling: I Tilslutning til de varme Udtalelser, som faldt fra min ærede Sidemand angaaende Musikken, vil jeg henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, at de af ham omtalte Adresser fra Befolkningens brede Lag nu er fremkommet og med Formandens Tilladelse vil blive tilstillet samtlige Rigsdagens Medlemmer, hvem jeg vil bede om at læse, hvad der deri skrives. Der gør sig hverken partimæssige eller politiske Begreber eller Forskel mellem Samfundsklasser gældende. Det er gamle Soldater, der beder om en Forbedring af Musikken, og det er endelig Befolkningen, som har Interesse af Musikken og henstiller, at der gøres noget i den Retning, og at det gøres snarest muligt. Jeg er ikke saa sikker som den højtærede Minister paa, at det ikke nu vilde kunne lykkes ham at gennemføre en mindre Bevilling til Forbedring af Musikken. Jeg indrømmer den højtærede Minister, at der ved dette Lovforslag skabes betryggende Kaar for de ældre Musikere, som ellers nu stod ligeoverfor Afskedigelse, men af væsentlig Forbedring med Hensyn til Musikken er der i dette Lovforslag ikke synderligt. Man maa vel huske paa, hvorledes Situationen er for Øjeblikket, der er dannet en Landsforening, og denne har boykottet — om jeg maa bruge det Udtryk — Militærmusikken, den vil ikke have, at der skal gives Musikken saa daarlige, for ikke at sige elendige Kaar som dem, der er budt den ved Loven, og derfor søger de at forhindre, at nogen melder sig som frivillige Hornblæseré. Nu kan det jo være — jeg haaber, den højtærede Minister har faaet Tilsagn i saa Henseende —, at denne Boykotning og den Utilfredshed, der har været med de Kaar, som var stillede de unge Mennesker i Udsigt, maa blive hævet, saa at man fremtidig kan vente nogen Tilgang af disse frivillige Musikere, og er det Tilfældet, tror jeg, at der er noget vundet. Man vil nu se, at noget af det første, alle de frivillige Korps her i Landet gør, er at anskaffe et Musikkorps; vore Drengé fra Skolerne

marcherer i Byen med større eller mindre Musikkorps, Kristelig Forening for unge Mænd har større Musikkorps, som ligefrem kan give Koncerter. Det vil deraf ses, at der i den danske Befolkning er en god Sangbund for Musikken, og jeg ved, at der blandt de unge Mennesker, som vokser op, er mange, som under lidt gunstigere Vilkaar med Glæde vilde melde sig til Militærmusikken for kortere eller længere Tid. Imidlertid vil jeg give den højtærede Minister Ret i, at vi bør begynde med det nuværende Forslag, og hvis vi bliver siddende lidt længere inde, kunde den højtærede Minister senere komme med et Tillæggsforslag, thi jeg tror, at han maa sidde inde med en lille Kapital. Saa vidt jeg ved, er der paa Finansloven siden 1911 opført et Beløb paa 28,000 Kr. til Militærmusikkens Forøgelse, men paa Grund af de uheldige Forhold er disse Penge, saa vidt jeg ved, ikke brugte, i hvert Fald ikke til Musikken, og hvis de ikke er brugte, kunde der maaske være Anledning til at stille dem til Raadighed, for at man derigennem kunde skabe en forøget Tilgang til de militære Musikkorps, saaledes at man lønnede de Kræfter, der frivilligt meldte sig, med et større eller mindre Honorar. Jeg ved ogsaa, at der i de Kommuner, hvor de har Garnisoner og altsaa skulde have haft Garnisonmusik, og hvor man ser den elendige Tilstand, vore militære Musikkorps befinder sig i med Hensyn til Antallet, har været Tanker oppe om, at Kommunerne maaske kunde yde et Bidrag til Militærmusikken. Det er en Sammenblanding af kommunale Bidrag og Statsbidrag, som jeg ikke synes er saa ønskelig i dette Forhold, men jeg ved, at Kommunerne sætter Pris paa at have et militært Musikkorps, og hvis de saa f. Eks. ydede et Bidrag i Form af et aarligt Honorar til et Musikkorps mod visse aarlige Koncerter for Kommunens Beboere, var det en Maade, hvorpaa Militærmusikkens Lønningsforhold kunde blive forbedret i betydelig Grad. Det er jo noget, der kan tages op i de enkelte Garnisonsbyer, men jeg henstiller til den højtærede Minister ikke at give tabt ligeoverfor den smukke Opgave, der her stilles ham, og jeg tror, at det vilde blive noget af det, man vilde mindes længst, hvis den højtærede Minister vilde skabe os en god Militærmusik.

Lange: Det gør mig ondt, at jeg skal opponere mod min ærede Sidemands Udtalelser, men jeg er i allerstørste Grad en